

Izbaja vsaki dan.

Tudi ob nedeljih in praznikih ob 5. uri. ob ponedeljkih ob 5. uri zutriji.
Posamične številke se prodajajo po 3 novč. (6 stotinov v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici. Ljubljani, Gorici, Celje, Maribor, Celovec, Idrija, St. Petru, Šedani, Nabrežini, Novem mestu itd.)

Oglase in naročbe sprejemajo uprava lista „Edinost“, alič Giorgio Galatti št. 18. — Uradne ure so od 2. pop. do 8. zvečer. — Cene oglasom 16 st na vrsto petnič. poslanice, skupnica, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.

TELEFON štev. 1157.

Edinost

Slovensko politično društvo „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročna znača
za vas leta 34 K. poti leta 12 K. 3 mesece 6 K. — Naročne brez dopisane naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošljajo na uredništvo lista. Nepravljana pisma se ne sprejemajo in rekopici se ne viračajo. Naročno, oglase in reklamacije je pošljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik STEFAN GODINA. Lastnik konzorcija lista „Edinost“. — Narodna tiskarna konzorcija ista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.

Poštne-hranilni račun št. 841.652.

Iz Hrvatske.

ZAGREB, 24. novembra 1905.

Situacija v Hrvatski postaja vedno bolj zanimiva. Na vseh krajih je opaziti gibanje. Najbolj so se začeli gibati naši madjaroni, ki umejo situacijo. Oni vede, da so volitve blizu in da so v očeh naroda doigrali svojo nedostojno ulogo. Zato posezajo sedaj z rokmi in nogami po sredstvih, s katerimi bi pokazali osrodu svoj »pravik« patriotizem. Oblikujejo šole, okrajna sodišča državne ceste — sli vse! Usta so jim polta obljub. Na zunanj igrajo ulogo braniteljev hrvatskega jezika na železniših in v pristaniščem uradu. Brzojavljajo v Pečtu radi madjarskih napisov, a hrvatske so dali sneti, da more podben Čavrk protestirati proti temu in zahtevati, da se jisti zopet postavijo, in da madjaroni tako izgledajo kakor rešitniki našega hrvatskega jezika, če gar prava pa so isti. Madjaroni pustili kršiti in teptati skozi celo vrsto let. Pejacevih se prepriča z ministrom za trgovino Vrbošom — in tako se vrsti komedija za komedijo, vse to seveda v nadi, da jim bo narod veroval. V proračunskem odboru se Tomšić nečelo zvezmije za svobodo tiska, načrtova proti kolonializmu novin, a priporoča ob enem vladu, da zabrani izdavanje »drugega izdanja« novin (ko so bile zaplenjene) in da državno pravdilstvo pleni samo teda, ko resno gre za njihovo kožo (z. pr. ob četu voitev). To res, zdaje par da ni bilo konfiskacij v našem novinstvu. Samo da bo to trajalo menda le kratek čas, kajti, čim pridejo volitve, bodo zopet plenili vse, kar se bo pšalo proti madjaronom.

Kakor znano, je bil v saboru po dr. Franku stavljen predlog za uvedenje splošne volilne pravice. Da si je bil ta predlog nujen, in velič dejstvu, da so ga podpisali vsi opozicionalci, vendar ni prišel na glasovanje, ampak so ga jedočasno izročili, justičnemu odseku! Vidite, tako se postopa pri nas! Vse se oddaja kakim odborom, vse to v sleda »uvijek«, »preučuje« in »iziskuje«, ali na koncu konec prihaja predlog srečno v arhiv, kjer ga moli izjedo. Divna praksa to! Ali možna jedro le pri nas! Ker, povejta mi, kaj ni možno pri nas v Hrvatski?

V Hrvatski je možno vse, pa tudi to da človek, ki upravlja kako županijo kakor kak — tisoč, ki podkupuje sodnike in pije bednemu seljaku kr, postane — baron, kakor nam to kaže služaj varazdinškega velikega župana glasovitega Rubido-Zichyja. V Hrvatski more obstatiti dispozicijski fond, ki sudi v to, da podkupuje vnosne protihrvatske in protislovenske novine, da

branjajo pr. d. svetom vladajočo stranko v istega mišljenja. Ne, to ni res, ker vse niso Hrvatski. In ta fond povlačuje madjaroni na mišljenja Tomašićevega. A po včerajnjem 40000 kron, ki jih mora plačevati narod s odprtjem na stopu Rauchovem skoro bi mogli svojim krvavim znojem! A vse to v vrhu vzdrževanja enega časnikarskega šmoka nejprostje vrste. Kobike Franka, da mora ta še nadalje lagati v svet o razmerih v Hrvatski. Iz dispozicijskega fonda pošilja vrlada njegovega sna na razne »kongrese«! Ic istega fonda se imajo na prihodnjih volitvah podkupavati ljudje, da bodo glasovali za »narodno« stranko. Mesto pa, da bi nam vrlada rekla resno, da samo v gornje svrhe potrebuje dispozicijski fond, je pati i drža, da razglaša po svetu, češ, da ta fond potrebuje za to, da »gladnime« Litjanom plačuje pot v Zagreb, da vidijo . . . svojega »prijavljenega« bana! S takimi vestmi bojejo madjaroni zavajati javno mnenje! Umeje se pa, da oni, ki piše take vesti, dobiva nagrado iz — oposicijskoga fonda!

Izvestni ljudje še vedno nadaljujejo s kovanjem nezaupnicu onim oposicijalnim poslancem, ki so podpisali reško resolucijo. Najlepše na teh nezaupnicah pa je to, da jih podpišejo večinoma taki, ki niti glasovali niso za dotičnega poslance. Od kod jim torej prihaja pravica, da mu pošiljajo nezaupnico?! A na drugi strani je dober del podpisanih na nezaupnicah označen s — kriče! To će reči, da ne znajo niti čitati, ne pisati. Torej ljudje, ki ne znajo niti čitati, naj razglašajo poslance kakor izdajce, ljudje, ki niti čitati niso mogli reške resolucije! O logika!

V našem saboru se vrše seje po starem redu. Važen je govor, ki ga je izučil poslanec Vrbanić, kateri je delo naših madjaronov, t. j. braniteljev hrvatskega jezika od — včeraj, pokazal v pravi luči. Podal jim je neštevilnih dokazov, kako zapostavljajo hrvatski jezik tam, kjer bi mu mogli koristiti, in kako dopuščajo zasramovati našo trebojico od vsega pritepnega. Na vse to so madjaroni molčali kakor obliki, ker fakta se ne dajo pobijeti. Govoril je med drugimi od strani madjarskega tudi baron Pavel Rauch, ki je sicer vprejel proračun, ali se je hudo zakadil v madjarcem in njihovo khuenovsko postopanje v borbi med Dunsajem in Pečtu. Rauch se je izjavil za reško resolucijo — jedini od vseh madjaronov. Oz zaveta moderne in ustavne institucije, a protestira proti temu, da je Kovačević vstopil v Fejervaryjevo ministerstvo. E, s takim madjaronom bi legje prišli na čisto.

Ta govor Rauchov je izval veliko pozornost v madjarskem novinstvu; a za nas je nov dokaz, da je laž, ako madjaroni trobijo v svet, da so v »narodni« stranki vse

krati pa iz interesov humanih. To se, morda češki socialistični demokraciji priznati, da je ona začela ta boj. Izda ni imela že poprej le pije privržencev, pridobili bi jih sedaj tisoče. Ugleđen socialistični demokracije je zato v českem narodu silno porastel. Danes je to stranka vseh širokih mas. Socijalna demokracija se je razvila v občišču silno, nglečo v našvečjo — velemoč. Spominjam se, dobro nekega dogodka iz svojega življenja. Bilo je leta 1897. Kako dijak sem prišel na svojem potovanju k pletenemu župniku, sorodniku svojega očeta. Takrat sem imel namev po statu svečenikom in ta namev sem starcu razkril. Ali mož je marsikaj izkusil v življenu in mi rekel: »Pase ne boj se o socialističnih demokratov!« Smejal sem se. Osiveli svečenik pa je ménil: »Jaz ne dočakam, ali Ti doživiš dobo, ko bo socialistična demokracija prva velemoč!«

Bistroumni starec je že pred leti legal v hladni grob, meni pa ts besede lebdijo v spomini kakor nekaka mistična reminiscenca. Danes umejem to. Svet je od dne do dne bolj obljuden in s tem se vedno bolj demokratizuje. Demokratizacija širokih plasti človeštva pa pomenja rast mase.

V nedeljo dne 19. t. m. je nastopilo češko učiteljstvo za državno jednakost in za splošno in enako volilno pravico. O tem v prihodnjem pismu.

Krizna na Ogrskem.

Včeraj je bil ogrski ministerski predsednik na Dunaju, kjer je bil usprejet od cesarja v posebni avdijenciji. Ta je trajala eno uro in pol. Poročilo zatrja, da je bila avdijencija le informacijna značaja.

Dolgočas te avdijencije, v zvezi z dejstvom, da so tudi v taboru kosilice potihnili glasovi o olženjem odstopu Fejervaryja, potrja naš nazor, da je Fejervary odločen za nadaljevanje boje. V tem domnevaju nas potrja tudi samosvestnost govora, ki jo je kazal Fejervary v razgovoru z nekim sotrudnikom dunajskega lista »Wener Allg. Zeitung«. Fejervary je naglašal, da je sedanji konflikt vrastel visoko nad prepir, radi poveljstvenega jezika. Iz tega prepisa je navstalo principijalno nasprotstvo Po mnenju Fejervaryjevem se sedanji parlamentom v njega sedanji zastavi ni mogoč vladati. Parlament treba postaviti na novo podlago. Sloji, ki so imeli doslej monopol v parlamentu, ne smejo več sami gospodovati.

Vlada mora napraviti red na vsaki način — je rekel Fejervary. V ta namen boče raspustiti parlament in razpiši nova volitve s programom splošne in tajne volilne pravice. Karakteristična je izjava Fejervaryjeva, da ni imel zadnje čase nikakih raz

tako kratko prostor boljšemu gradivu, tega »Slovan« pač nikdar ni namenaval in tega tudi ne del. Poleg dveh daljših romanov in več krajevih črtic in rovelj je priobčil »Slovan« v svojem III. letniku bogato izbiru sodobnega pesništva in podal obilico izvrstnih, po vsebinai stvarnih in po slogu ele gantnih esejev, kakoršnih baš v tem letu nismo opazili nikjer drugje.

Med večjima romanoma »Plamenec« dr. Ivo Šorlija in »Nad prepodom« Fr. Govékarja, ki bo izhajal še v prihodnjem letniku, veje nekak soroden dub, dub preporoda in protesta proti narodnim gremom. Oba romani sta socijalnega značaja in v obeh gledamo borbo naroda za svoj obstanek in

borbo posameznika za svojo srečo; a dočim nam kaže Šorli krijeva v lastni brezbržnosti in nezemostnosti ter v prirojeni mehkobi slovenskega značaja, je streljal Govékar z neizprosno roko kriko hinaštva z obraza narodnih voditeljev, ki se hlinijo požrtvovale domoljube, a ne v korist naroda, temveč svoji lastni sebičnosti, domovinai pa z pogubo, ker jim je politika le nekak elten šport, ki se podedeje od očeta do sina.

Šorli je polnokrvni individuualitet ne

navadno ognjevitega temperamenta. Kakor v relao pod vpliv nasprotnje stranke: tako svojo usodo, da mu jo lahkom seljeno in pa

Slovenci izdajamo... Toda ob volitvah se vzbudi njegova vest in ponos: Radan ne voli s stranko tujcev, kakor si od njega zahteva; in ker je narodnjak dr. Slemen zmagal, je tem umevnejše, da pride med njim in njegovo novo družbo do razpora. Posledica je, da se vrne k Slemenu, pretrga vse vezi, ki ga vežejo na nasprotnike in se preporodi v ljubezni z značajno, ognjevitoto učiteljico Milko, s katero sta se v dan duše ljubila že od prvega dne. A Slemen jima zagotovi srečno bodočnost ter sprejme Radana za koncipienta v svojo pisarno, da postane enkrat njegov naslednik. S tem se konča roman, ki spada vsekako med najboljše proizvode naše kojizvenosti in načrpreči več odličenim Šorljivim talentu.

Mnogo širje znanovan je roman Fr. Govékarja »Nad prepodom«. Nad prepodom tava koruptna družba lažljivih »očetov domovine« in prej ali slej pride dan, ko je pošteno, samostojno in nezadržano stremljenje ljudstva strmoljavi v globino. To je misel prvega dela, ki je izšel v letičnem letniku in biča z vsemi sredstvi priznamojoške pisateljeve tehnike propalost ljudi, od katerih si pusti narod imponovati in katerim zaupa

PODLISTEK.

Misli k III. letniku »Slovana«.

Jedva tri leta šele izhsja najmlajši naš literarji mesečnik »Slovan«, a že v tej kratki dobi si je tako jasno začrtal svoja smer, da, tako ugodno podprt svoje stališče, da nudi njegova nedolga zgodovina vsekemu izobražencu bolj toliko zanimivih zaključkov, kolikor izbranega učinka je razprostrtega na njegovih straneh.

»Slovan« je v resinci to, kar obeta njevov naslov — »Mesečnik za kniževnost, umetnost in prosveto«. Biti je biti list ki zadovolji v kar najvišji meri vsega svojega čitalnika, a biti je hotel tudi list, ki ga vsek obražene čita. Da bi dosegel izporna zanesljivost, kakoršne še danes — žal, da! — preplavijo naša književna podjetja in pričajo pač o globalnem strokovnem značaju dotičnih gg. avtorjev, teda ne izvajajo širšega zanimanja, ki se obraviča v moderni dobi le za aktuelsimi vprašanjemi kulture, slovstva in umetnosti, ter

govorov z voditelji koalicije in jih bržkone se bo v doglednem času. Njemu se zdi odveč vsako nadaljno pogajanje, čim se je uveril, da voditelji koalicije močjo prisusti kresi pravie, ki jih daja nagodbeni zakon. La ker te pravice tvorijo sestaven del ustawe, na katero je kralj prisegel, ne more poslednji nikakor ugoditi sahtevam koalicije.

Fojevarv smatra položaj kakor kako resen. Uverjen je pa, da so mu, če tudi še le po budih bojih posreči uveriti madjarski narod o brezvrednosti sedanjih bojev. Uverjen je, da se po preosnovi ogrskega parlamenta presušuje tudi ogrska politika. Prihodnji časi bodo viharni na Ogrskem in baron Fojevarv meni, da mine nekoliko let, predno bo rešena ta velika kriza po izvedenju njegovega programa.

Tako ne govore oni, ki misijo na odstop. Seveda se more dogoditi Fojevarvu, da ga pouči dogodki v kratkem, kako drsen in neopravičen je bil njegov optimizem.

Par besed na adreso gosp. Gopčeviča.

Srbski pisatelj Spiridijos Gopčevič, rodom Trtačan, je spisal že celo vrsto raznovrstnih knjig. Mi nismo imeli prilike, da bi čitali vse njegova dela, a cene, ki so jih čitali, nam zagotavljajo, da je Špiro kapaciteta posebno v vojaških stvareh.

Sedaj prispeva tukajšnji list »Il Solec« njegove dopise. Iz teh dopisov, oziroma člankov, smo povzeli, da si Špiro želi veliko jugoslovansko kraljestvo, pod pokroviteljstvom avstrijskih vladarjev. Kako na lahko si gospod Špiro vstavlja jugoslovansko kraljestvo? Mi ga zavidamo na njegovem optimizmu. Občuvanja pa je vredno, da ta pisatelj žali srbsko dinastijo, ko je vendar sedanji kralj Peter moč, ki čuti z narodom in za narod. Zekaj naj bi mi Slovani ne puščali svobodne Srbije in Crnogore na minu, aki jima že nočeno biti naklonjeni. Naše prepričanje je, da so slabii avtovalci in razni obrekovaleci mnogo več škodili omenjenima slovanskima državam, nego pa vladari srami. Mi smo se informirali o sedanjem kralju Srbije v srem Srbije same, v Belegradu.

Nismo občivali ne z ministri in ne z voditelji raznih političnih strank, ampak šli smo med narod, med trgovce, obrtnike in kmetovalce. In od teh smo doznali, da je kralj Peter pravi ludska vladar in ne morda kak tiran, ali razslovelec državnega premorženja. Popoln ni, ne Peter in ne kojaz Nikolja, kakor ni popoln noben vladar na tem svetu — to priznavamo mi in to priznajo gotovo vsi vladarji. Popolnega vladarja, to je, takega, ki bi ne imel najmanjše hibe na sebi, ni bilo, ga ni, in ga ne bo. Slovani, Grki in Romani pa imamo na sebi neko bolezni — kar je našega, ne veja nič! Le, ako nam zapoveduje tuje — smo mirni in zadovoljni! Slogom imamo mi vedno — v ustih in na papirju. Kjer pa bi jo krvavo potrebovali, tam je ni.

Spoli pa ne umemo zakaj se tudi od strani nekaterih »slovenskih« pisateljev vedno napada le slovenske vladarje, ko so vendar drugi bolj vredni napadov!!!

Celo zamenoma zapravljajo. Mnogo imamo Slovenci »veležaslužnih moč«, kakoršen je dr. Kolarič, mnogo »slovenskih dam«, ki so le malo boljše ali slabše od njegove lepe soprove — sploh vse osebe romanee se toliko krat povračajo v življenju, da ni težko zasledovati ob Govčarjevi poviši mnogo, mnogo znanih poter našega političnega lica. Zdravi realizem g. pisatelja je že davno zasen in priljubljen; v spremnem razvijanju dejansa in shkenju značajev se je avtor v romanu »Nad prepadom« povpel na vrhunc svoje umetniške dovršenosti; po svoji vodilni misli in zanosnem duhu protesta pa je ta roman književno dejanje — in sicer veliko dejanje. Nobeden Slovenec ne bi smel prezreti tega velezanimivega in velenomeščnega romana, o katerem si pridržim obširnejšo kritiko za kasnejši čas, ker se v prihodnjem IV. letniku nadaljuje.

Mnogobrojni častilci Ivana Cankarja so našli v III. letniku »Slovanec« več krasnih prispevkov svojega ljubljenca. Najboljši se mi združi črtici »Študija« in »Gospod svetnik«, Cankar je velik umetnik in velik satirik; in za to ga je treba čitati zopet in zopet, kdo hoče dosegla prodreti v globino njegovih

Izvestni naši pisatelji odklanjajo milijona, beje ponujane jim za delovanje v prilog velekošte Madjarske (kakor trdi don Vusio o sebi) ob enem pa delajo z vsemi širim za društvo »Velike Avstrije« — in to — brez milijonov!!!

Brejski.

Družne politične vesti.

Kronanje novega norveškega kralja. Predsednik norveškega storitve je izjavil, kakor javlja iz Kristianije, da namenava predlagati, da bi se kronanje novega kralja vrnilo dne 17. maja 1906. Pričakovati je, da se bo kronanje vdeležila tudi angleška kraljeva dvojica.

Knez Sviatopolk-Mirski minister notranjih stvari. Iz Petrograda poročajo, da je knez Sviatopolk-Mirski vesprejel listnico ministerstva notranjih stvari.

Obisoki vladarjev v Madridu. Kakor poroča »Standard«, običa angležki kralj Edward mesec marca Madrid. Nemški cesar pride v Madrid leta dni pozneje.

Norveška kraljeva dvojica, ki je že dospela v Kristianijo, glavno mesto Norveške, utegne čim prej posetiti švedskega kralja Oskarja v Stokholmu. Tako poročajo iz Kodanjs. Pričakujejo, da ta obisk mnogo pripomore, da se pomiri javno mnenje na švedskem, ki je že vdeo razburjeno valed razločitve unije.

Domačo vesti.

Današnji veliki shod. Kakor začne, priredi jugoslovanska socijalna demokracija danes velik shod v veliki dvorani »Narodnega doma«. Shod prične ob 11. uri. Govoril bo Etbin Kristen. Stališče narodne stranke nasproti vprašanju splčene in enake volilne pravice je že znano in je bilo že temeljito obrasloženo toliko od voditeljev stranke, kolikor tudi na tem mestu. Ker popolnoma soglašamo s postulatom, za kateri bodo mesta festovali na današnjem shodu, moramo temu želite le najlepšega vaseha.

Socijalna demokracija za dan 28. t. m. Politični odbor jugoslovanske socijalne demokratične stranke v Trstu je izdal oklic do delavcev, v katerem jih pozivlja na boj proti parlamentu privilegiranem in za splošno volilno pravico.

Z ozirom na dejstvo pa, da Gutecheva birokratična vlada neodkrito postopa oricom na ta posvet, kljče omenjeni oklic:

To je vsekakor torej, da proletarijat vse Avstrije mora na dan otvoritve državnega zbora — 18. novembra 1906, — zapustiti tovarne ter stopiti na trg, da manifestira vladu in parlamentu resno voljo, da je pripravljen udeležiti se direktno boja za pridobitev svojih pravic.

Ta dan mora proletarijat razpneti svoje moči in mirno in trezno, zaveden svojega prava in svoje moči, mora dati vladu in državnemu zboruči zadnji mirni in kulturni opomin.

Milijoni rezervnih delavcev pozovajo vladu in parlament, naj se ne upirata dalje mogočnemu usnalu nepremisljive demokracije.

Nikak klic, nikako upitje, nikako zavrnato dejanje vandalizma ne sme omazeže-

neizerpetih mšli, ki se izza vsakega stavka a trpko-ironičnim namenom rogojo čestitljivim napakam...

Mara in njen sin Kajne, je daljša noveleta Zofke Jelovškove, polni lepot in polna kipečega temperamenta, ki ga v delih priljubljene piasteljice že poznamo. In slog dosega mestoma čudovito plastiko...

A kdo bi mogel govoriti o vsem posebej! Omenim naj le, da je posvetil »Slovanec« Prešernu celo kimovčevu številko. In omenim naj, da sploh vse beletristika tega »Slovenovega« letnika prča, da še daleč ni nevarnosti, da bi naša književnost zamrla v meglah dekadentne nešlanosti in sentimentalnega feminizma. Tu je vse kipečje izobilje misli in kropkega zdravja, sama svedočba bujnega in zmagonosnega razvoja!

Kakor sem omenjal v začetku, zaslužijo posebne pohvale tudi »Slovanovič« eseji. Mi Slovenci, ki si še dolgo ne bomo mogli privoščiti tako obširne prevdose, kulturno-znanstveno in umetniško zgodovinske književnosti, kakoršen nam je treba, bi morali s posebno marljivostjo gojiti elegantni in jedrnatni esej. To je najboljša pot, da se vzбудi širše zanimanje za tujo in domačo prosveto.

vati proletarske manifestacije, dne 28. novembra. V molčanju in v veličastvenem miru se mora končati to vestno in kulturno dejanje proletarjata. Kdor se bo ravnal drugače, bo smatrao sovražnikom naših principov.

To smo posneli iz oklica izlasti zato, da pokatemo, kako prazen je bil strah, ki so ga gojili mnogi glede dogodka dne 28. novembra.

V tork, dne 28. t. m., povodom delavske manifestacije za splošno volilno pravico, katero manifestacijo hočajo delavci izvršiti s tem, da isti dan ne delajo, ne ide »Edinost« kakor tudi noben drugi list.

V sredo zjutraj pa izide »Edinost« ob navadni ur.

Umrli je v Gorici e. k. davčni praktik Roman Golja, v starosti 22 let.

Tržaški škof dr. Nagl je bil v ponedeljek pri cesarju. — Kakor se vedno bolj zatrjuje, bo dr. Nagl imenovan nadškofom v Gorici.

Ravnilec v Borštu. Pišejo nam: Ministro poletje so odprli tukaj velik kamenolom, kjer dela nad 60 delavcev. Podjetnik je g. Plebani. Od začetka sem do zdaj, je šlo še nemački, ne meneč se za razum in resprecej dobro. Delali so samo naši domači ljudje. — Zdaj so pa kar hkrat začeli je duševno obzorje našega ljudstva, kako krvavo pogreša isto izobrazbe.

Kobljevlje! »Kraški Slavček« vas drugič vabi v svojo sredo. Kdor mu je postal doslej zvest, naj ga ne zapusti niti v bodoče, naj ne zataji svojega praprščaja in ne sledi slepo onim nevednežem, katerim je narodna pesem in narodnost sploh — tra v peti. Zahajajmo pridno v društvo, izrabljajmo vse, kar nam ono nudi, in dosegli smo svoj namen.

Upajmo, da se nem v prihodnjem letu ne bo treba boriti s takimi težkočemi in tako zehrbnimi in hinavskimi mešetarji! Brez strahu naprej!

Naše društvo je vršilo program po svojih najboljih močeh. Storilo je, kar je bilo

slopo možno ob obstoječih razmerah, in le možnosti in vetravnosti pretežne večine druženikov se moramo zahvaliti, da ima društvo danes še toliko življenske sile. Naravnost neverjetno in skrajno sramotno je, kar se je storilo proti njegovemu obstanku. Laži in budalosti so se trosile na njegov račun, in ko niso mogli mračnjaki ničesar opraviti pri možeh (s par izjemami!), iskali so pomoči pri nežnem spolu! Babjevernost, ki je pri nas še v najlepšem svetu, jim je šla izvrstno na roko; ženske so se spravile na močke, doma se je vnel prepri in marsikateri mož, ki je kedaj trdil, da »nosi blaže« v hiši, je podlegel svoji boljši polovici. Premodri ženski svet pa je sklenil z dvetretinsko večino, naj ne pusti nobena mati svoje hčerke v društvo, kjer se pojo narodne pesni, ki so baje pregrešne in na hujšaj: strup za mlada dekliška sčas...

Žalostno, a resnično. Tak sad je obročilo brezvestno hujkanje onih, ki se boje narodne prosvete, katerim je najljubše, da tava narod v temi ter se da vodiči kakor

Kobljevlje! »Kraški Slavček« vas drugič vabi v svojo sredo. Kdor mu je postal doslej zvest, naj ga ne zapusti niti v bodoče, naj ne zataji svojega praprščaja in ne sledi slepo onim nevednežem, katerim je narodna pesem in narodnost sploh — tra v peti. Zahajajmo pridno v društvo, izrabljajmo vse, kar nam ono nudi, in dosegli smo svoj namen.

Upajmo, da se nem v prihodnjem letu ne bo treba boriti s takimi težkočemi in tako zehrbnimi in hinavskimi mešetarji! Brez strahu naprej!

»Dražvenik«.

Razpisani službi. Na okr. sod. v Kormiju je razpisano mesto pričiva. Prošnje do 8. decembra na predsedništvo dželnega sodišča v Trstu.

Na okrajnem sodišču v Tolminu je razpisano mesto stalnega pisarja. Prošnje je predložiti predstojništvo okrajnega sodišča.

Prilepki na sprednjih straneh dopisnic.

Po pisemskem počasnem tarifu v tozemskem prometu dovoljena bialežke in slike na prvi strani dopisnic more se od sedaj naprej nadomeščati s pritepkami. Dopisnice, katere sprednja stran nosi známke za dobrodelne namene, narodne koleke itd., ne da bi trpela vsled tega razločnost naslova, poštne pečata in poščnih znamkov, se v prihodnje ne bodo več v tozemskem prometu tiskavale na škodo prejemnikov, kateri nefrankovana pisma.

Trideset njiv izvrstne ilovice za opoko je na prodaj v Št. Petru pri Gorici.

Da je iz te ilovice napravljena in žgava opoka v resniči izborna, se lahko vsakdo prepriča; na razpolago mu je vsaki čas. Cena zemljije po dogovoru. Lega morebitne opkarne je krašna, ob okrajinici cesti, blizu mesta in železnične postaje.

Več pove Hranilnica in posojil. v Št. Petru.

Nova opatijska vila v hrvatskih rokah. V dražestni vsem mili Opatic, v tej nasi Nizi, stoji vila pri vili, ena lepša od druge. V noveji čas je bila sezidana vila dvonaštropna z kvarnersko kavarno z enim pročeljem na glavno cisto, z drugim proti morju. Nova vila ima torej izredno ugoden položaj. Lastnina je hrvatske roditne Letiš.

Priporočamo slovenskim gostom, da si ogledajo prostore te vile.

Družvene vesti in zabave.

Slovensko pevsko društvo

Sedež: ul. S. Francesco d'Assisi 2/1.
Pevovodja: g. Štefko Bartel.

Pevske vaje za moški zbor »Vsi« vsaki tork ob 8.1./uri zvečer, za mešani zbor vsaki četrtek ob ravno isti uri.

Prihodnja zabava bo »Miklavžev večer«, katerega priredi društvo dne 8. decembra 1906. v Sokolovi dvorani. Društveni veliki plese bo vršil v soboto 17. februarja 1906. — Novi pevci in pevke dobrodošli! — OBDOR

